

## Ni amb el pla ni en contra del pla

PERE  
VILANOVA

CATEDRÀTIC  
DE POLÍTIGUES



L'any 2008 es tanca amb un debat al voltant de la universitat pública com feia anys que no es veia. No és que el grau de mobilitzacions estudiantils hagi estat espectacular, però el grau de malestar de tots els sectors que hi estan implicats sí que ha adquirit unes proporcions enormes, que no és possible ignorar. I després de 30 anys de dedicació a l'ensenyament universitari, l'opinió

de qui subscriu això és la de l'espectador compromès, el famós *spectateur engagé* de

**Jean-Paul Sartre**.

Crida l'atenció que molta gent, fins i tot del món acadèmic, cregui que el famós procés de Bolonya és una norma vinculant de la Unió Europea. Fals: és un acord d'un grup de coneguts, és a dir, d'un grup de representants de governs que l'any 1999 acorden anar harmonitzant els seus sistemes educatius per dinamitzar la mobilitat d'estudiants i docents, així com facilitar l'homologació de titulacions universitàries.

La mobilitat d'estudiants i professors es podria resoldre fent una dotació més bona dels programes Erasmus, Sócrates, Tempus i altres, que no tenen res a veure amb Bolonya, i que han funcionat raonablement bé. L'homologació de titulacions té a veure amb la normativa de convalidacions que regeix en cada Govern, i això no depèn gens de Bolonya. Avui en dia, per cert, segueix funcionant lentament, burocràticament, i completament al marge de Bolonya. La validesa dels títols en l'espai de la Unió Europea té a veure amb la llibertat de circulació dels treballadors, i l'espai de Bolonya inclou molts més països, que no entren en un acord de la UE. L'any 2010 serà necessari fer balanç, ¿no? ■